

offentlige skulde besørgede Vedligeholdelsen, men at Tjenestemændene skulde udrede 40 pCt. af Udgiften til den indre Vedligeholdelse, bortset fra de egentlige Hovedstandsættelser og den Istandsættelse, der finder Sted ved Embedsskifte. Paa den anden Side blev Fradraget for Tjenestebolig nedsat, idet $\frac{1}{3}$ ($12\frac{1}{2}$ pCt.) af Grundlønnen ændredes til 12 pCt. og $\frac{1}{12}$ ($8\frac{1}{3}$ pCt.) af Grundlønnen til 8 pCt. Disse Ændringer gennemførtes ved Loven af 30. Juni 1922.

Ved en umiddelbar Betragtning maa det findes naturligt, om de nævnte Ændringer ogsaa var blevet gennemført i Lærerlønningsloven, og Kommissionens Flertal maa finde det rigtigt, at Ændringerne nu gennemføres. Disse Medlemmer, der ganske kan slutte sig til Sparekommissionens Betragtninger om det rigtige i, at Tjenestemanden bærer en Part af Udgiften til den almindelige, indre Vedligeholdelse, fremhæver yderligere, at det netop med Hensyn til et Punkt af saa almen og principiel Karakter som det her omhandlede er bedst i Lærerlønningsloven at anvende det samme System, der er brugt i Statstjenestemandensloven. De stiller derfor Forslag om, at Paragrafen ændres som foran angivet.

Et Mindretal (A. M. Hansen, Alfred Jensen, Arnth Jensen, Andr. Møller, Nedergaard, N. Nielsen, Inger Merete Nordentoft, Rytter og Anna Westergaard) kan ikke tiltræde Flertallets Forslag om Ændring af Stk. 1 og 2. Naar Lærerlønningsloven ikke ligesom Statstjenestemandensloven blev ændret paa dette Punkt ved den i Mellemtiden skete Revision, har Grunden været den, at der er en Forskel paa Forholdene ved Lærerboligerne og Statstjenestemandsboligerne, der kan begrunde, at den Ordning, man med rette opgav for Statstjenestemændene, blev opretholdt for Folkeskolelærerne som passende bedst paa Forholdene i dette Tilfælde. Det er i denne Forbindelse anført, at et Mellemværende med Hensyn til Vedligeholdelsen let vil kunne føre til Gnidninger mellem Parterne i de smaa kommunale Samfund, og det kan forudses, at Behandlingen af Enkelttilfælde vil blive langt mere uensartede i den kommunale Folkeskole end i Statstjenesten. Man frygter — ogsaa fordi mange af de kommunale Boliger er i daarligere Stand og derfor dyrere at vedligeholde end Statens Tjenesteboliger —, at en Ændring af Reglerne skal komme til at gaa haardt ud over et Antal Lærere. Da det af Staten nedsatte særlige Udvalg om Tjenesteboliger er kommet til det Resultat, at de to Sæt Regler, naar man ser paa det samlede Omraade, stort set fører til det samme økonomiske Resultat, mener disse Medlemmer, at Lærerne bør fritages for de foreslaaede Ændringer. Der er iøvrigt peget paa, at det, hvis den gældende Ordning skulde betyde en beskeden Begunstigelse for Lærerne, kun vilde være naturligt, om der fandtes en saadan Forskel, idet det maa erkendes, at Lærernes Tjenesteboliger i langt højere Grad end i Almindelighed Statstjenestemændenes tjener som Kontor og i det hele taget tjener offentlige Formaal. Mindretallet stiller derfor Forslag om at opretholde de nugældende Bestemmelser i Stk. 1 og 2 med Hensyn til Vedligeholdelse og Fradrag.

Det bemærkes iøvrigt, at der er Enighed om, at Statstjenestemandenslovens System skal følges, saaledes at Boligfradraget for Lærerne fremtidig ogsaa maa beregnes af den til Grundlønnen knyttede Del af det almindelige pensionsgivende Løntillæg.

Der har været Enighed om den foreslaaede Tilføjelse til Stk. 2 om Lærerens Pligt til at vedligeholde Haven og om aarligt Syn.

ad Stk. 3. Der er af Lærernes Repræsentanter fremsat Ønske om, at Kommunerne skulde sørge for Installation af Elektricitet og Vand, ligesom man ønsker, at Spørgsmaalet, om de kommunale Regler om Fradrag for Varme og Lys maa